

hvis den værdiger det Lovforslag, jeg har fremlagt, en grundig Prøvelse, og hvis den derefter finder, at den kan gaae ind derpaa i en Skikkelse, hvor det kan anbefales til og bifaldes af samtlige Dele af den lovgivende Magt, deri vil see et Pant paa, at det er min bestemte Villie at gaae videre, naar jeg maa faae Leilighed til at støttes saaledes, at jeg ikke skal maatte befrygte uforvarende at forgribe mig paa noget Stykke af den Enkes Sager, som vi have omtalt, saa jeg ikke med min maastee eensidige Opfattelse af Noget, der kan synes meget ringe eller udbortes, skal komme til at saare eller skade paa en Maade, som jeg ikke vilde bære Ansvar for. Det er min Tanke, at man muligen vil erindre, at det er det første Skridt, der koster, og at man vil finde det rimeligt, naar Regjeringen har kaldet mig fra en fjern Krog i Landet, hvor jeg i en lang Arrække har levet udenfor enhver politisk Stilling, at det saa er dens Mening, at det ikke er dette første Skridt, som vi alene tilsigte, men at det er en virkelig levende Bevægelse, kun uden Brud med Folkekirken og dens Bestemmelser, saa mange som ikke bitterligen ere traadte ud af Kraft, ligesom og at vi tilsigte dette under Erkjendelse af dens Ret, dens endnu gyldige Regler, dens virkelige Styrelse og Sammenhæng, idet vi kun agte at andrage paa saadanne Forandringer, hvorved denne Sammenhæng kan blive mere levende, fri og aandelig, mindre formel og paa udbortes Maade ved Baand sammenbygningen. Dette er min oprigtige Mening, og det er dertil, jeg udbeder mig det høie Things Vistand ogsaa for det første Skridt, med Hensyn altsaa til dette Lovudkast.

Jeg vilde have sagt Adskilligt med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), men da det allerede tildeels er berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), skal jeg ikke inblade mig derpaa og overhovedet ikke i dette Dieblif bekvære Thinget med mine øvrige Bemærkninger med Hensyn til enkelte Indvendinger, der ere fremførte imod Udkastet; men derimod bede hele den høitærede Forsamling — om De vilde høre min Bøn — med mig at fæste Blikket

paa det Store, paa det, som for mig er Hovedsagen, at det ikke er en aldeles maalløs, værgeløs, først nu vordende Skabning, den danske Folkekirke, men at den virkelig er til og bestaaer, og at den, trods alle Mistligheder og Vanstueligheder, har visse Regler og Grundsetninger, som man efter Grundlovens § 3 kun paa grundlovmæssig Maade kan affkaffe, og indenfor hvilken det Maal, som man ellers vil sætte sig med den, maa søges og kunne naaes. Det er for mig Hovedsagen og Udgangspunktet, og dersom virkelig dette Udgangspunkt skulde være mit alene, eller dersom det virkelig var muligt, at der ikke skulde kunne findes nogen Gjenlyd for denne Betragtning i denne Sal, saa vilde det enkelte foreliggende Forslag aldeles ikke nytte Noget. Derimod i Forbindelse hermed, i Forbindelse med Overbeviisningen om, at vi skulde det Bestaaende ogsaa i Folkekirken ikke blot det Hensyn, som skuldes alt Bestaaende, men dobbelt dette Hensyn, som det ved Grundloven sanctionerede Bestaaende — i denne Overbeviisning er det, at jeg vil anbefale dette Forslag til at gaae videre under Thingets Behandling. Jeg skal da, som jeg har begyndt med at sige, vistnok være villig til at modtage og gaae ind paa Endringer, men kun forhaabentlig aldrig paa saadanne, der enten bryde med denne Grundsetning, eller som vilde gjøre det umuligt at føre det videre igjennem de for dets Vedtagelse bestemte Stadier.

Formanden: Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Madsen: Jeg frasalder det.

Formanden: Folkethingsmanden for Færøerne har Ordet.

Sundbahl: Jeg frasalder det.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Høgsbro: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds